

اکبر گنجی "بابی ساندز" ایران خواهد شد؟

در روزهایی که اخبار مربوط به اعتصاب غذای اکبر گنجی در زندان اوین، در مطبوعات ایران سانسور و در مطبوعات جهان منعکس می شود، گاه اشاره ای به "بابی ساندز" نیز می شود. بویژه روی وبلاگ ها و برخی سایت های سیاسی. برای نسل جدید و جوان ایران "بابی ساندز" نامی آشنا نمی تواند باشد، چرا که به نسل معترض پیش و آستانه انقلاب 57 ایران تعلق داشت. گرچه ایستادگی و جانبازی اش به تاریخ متعلق است. او برای رساندن فریاد آزادیخواهی مردم ایرلند به گوش جهانیان دست به اعتصاب غذائی تاریخی زد و سرانجام نیز جان خویش بر سر این اعتصاب گذاشت.

آنچه که مربوط به اعتصاب غذای اکبر گنجی است، بی شک همه دنبال کنندگان اخبار مربوط به او در جریان هستند و به همین دلیل ما تصمیم گرفتیم از "بابی ساندز" بگوئیم، اما به یاد اکبر گنجی.

بابی ساندز در سال 1954 در ناحیه راسکول در شمال بلفاست متولد شد. بزرگترین فرزند خانواده بود. در 15 سالگی ناگزیر به ترک تحصیل شد و به کار پرداخت. در سال 1972 خانواده او پس از سال ها فشار و ارباب به دلایل ایرلندی بودن به محله توین بروک در بلفاست غربی نقل مکان کرد.

بابی ساندز در همین سنین جوانی به جمهوریخواهان ایرلند پیوست و در 18 سالگی بازداشت و سه سال زندانی شد. شش ماه پس از آزادی بدنبال يك بمب گذاری مجدد دستگیر شد. وی ابتدا هفت روز بازداشت شد و پس از آنکه حاضر به سخن و پذیرش صلاحیت دادگاه نشد مجدداً به پنج سال زندان در لونگ کچ محکوم شد. در لونگ کچ در حالی که دارای يك فرزند سه ساله بود مجدداً محاکمه و طبق قانون جدیدی که کلیه جمهوریخواهان ایرلند را "جانی" محسوب می کرد به چهارده سال حبس محکوم شد.

زندانیان جمهوریخواه که به موجب قوانین خاص بازداشت شده بودند در مراکز خاصی نگه داری میشدند و بابی ساندز بدلیل مقاومتی که از خود در این دادگاه ها و در برابر خشونت محافظان نشان می داد مشهور گردید.

در این شرایط زندانیان جمهوریخواه ایرلندی که حاضر به پذیرش اینکه میان جانان نگه داری شوند نبودند از پوشیدن لباس زندان خودداری کرده و فشار و شکنجه های مختلف، از جمله بستن آب سرد در زمستان بسوی آنان جزیی از این شکنجه های روزمره شده بود. در سال 1978 مقامات زندان دسترسی به توالت و حمام را به روی زندانیان جمهوریخواه ایرلند مسدود کردند. که به جنبش "عدم شستشو" در زندان انجامید. در همین سال یکی از زنان زندانی به اعتصاب غذای 55 روزه دست زد که موجب تخفیف هایی در این وضعیت شد.

در مارس 1981 بابی ساندز اعتصاب غذای تاریخی خود را با این خواست ها آغاز کرد.

پوشیدن لباس غیرزندان

عدم کار اجباری

حق اجتماع آزاد زندانیان و مطالعه و آموزش

حق ملاقات هفتگی و داشتن نامه و بسته
حق دریافت حکم همانند دیگر زندانیان

کمی پس از آغاز اعتصاب غذای بابی ساندز یکی از نمایندگان محلی ایرلندی درگذشت و بابی در حالی که زندانی سیاسی بود، از طرف مردم بجای وی انتخاب شد. دولت بریتانیا حاضر به پذیرش این انتخابات نشد و حتی قانون انتخابات را بنحوی تغییر داد که دیگر زندانیان جمهوریخواه نتوانند داوطلب شرکت در آن شوند.

دولت بریتانیا حاضر به پذیرش خواست های بابی ساندز و دیگر زندانیان جمهوریخواه نشد. سرانجام در سال 1981 بابی ساندز پس از 66 روز اعتصاب غذا در سن بیست و هفت سالگی درگذشت.

مرگ بابی ساندز همزمان بود با روزهای اوج انقلاب ایران و تاثیر بسیاری در جامعه ایران بجای گذاشت، بنحوی که یکی از خیابان ها تهران بنام این مبارز ایرلندی نام گذاری شد.

شهادت شمع

(برای بابی ساندز)

سیاوش کسرای

قطره قطره مردن
و شب جمع را به سحر آوردن
خاموشانه زیستن
روشنانه مردن
مردن با لبخند
و پایان بخشیدن به دود تردیدی تاریخی
"بودن یا نبودن"؟